

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/16/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200035
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200035.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: P. S., F.. XX.XX.XXXX, T. J.P. XXX, XXXXXX J., právne zastúpená JUDr. Luciou Borákovou, advokátkou, so sídlom J. Vuruma 144, 010 01 Žilina, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 66272-3/2019-BA zo dňa 08.11.2019, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 26Sa/1/2020-80 zo dňa 26.10.2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobkyňa má voči žalovanej právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline (ďalej ako „krajský súd“, resp. „správny súd“) rozsudkom č. k. 26Sa/1/2020-80 zo dňa 26.10.2021 zrušil rozhodnutie žalovanej č. 66272-3/2019-BA zo dňa 08.11.2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d/, e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Žalobkyni voči žalovanej priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

2. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 08.11.2019 číslo: 66272-3/2019-BA rozhodla žalovaná o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 200-024339-CA04/2019 zo dňa 08.08.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci priznania nároku na materské tak, že odvolanie v celom rozsahu zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

3. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že v rámci administratívneho, ani v rámci súdneho konania nebola sporná skutočnosť, že žalobkyňa splnila podmienky nároku na materské, a to vrátane podmienky dosiahnutia najmenej 270 dní nemocenského poistenia v posledných dvoch rokoch pred

pôrodom, a to s prihliadnutím na úpravu ust. § 49a zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o sociálnom poistení), ktoré ustanovenie vo vzťahu k naplneniu tejto podmienky zohľadňuje aj obdobie prerušenia povinného nemocenského poistenia z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky. Žalobkyni v prejednávacom prípade nárok na materské vznikol od 25.07.2019. Keďže v rozhodujúcom období roku 2018 nemala vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie, bolo potrebné výšku materského určiť z pravdepodobného denného vymeriavacieho základu. Tak žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán pritom vychádzali zo záveru, že pri určení denného vymeriavacieho základu nie je možné vychádzať zo žalobkyňou, resp. jej zamestnávateľom predloženého dokladu - dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 20.12.2017 (ďalej tiež len „Dohoda“), podľa ktorej od 01.01.2018 zamestnankyni u jej zamestnávateľa ARTCO, s.r.o. (ďalej tiež len „zamestnávateľ“) patrí dohodnutá mzda 1 600 eur brutto. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že konanie žalobkyne a jej zamestnávateľa javí znaky zneužívania systému sociálneho poistenia.

4. Správny súd konštatoval nedostatok dôvodov, na základe ktorých bolo ustálené, že žalobkyni nepatrí vymeriavací základ z ňou uplatnenej sumy vyplývajúcej z Dohody, teda počítanej zo sumy 1 600 eur. Z odôvodnenia nie je zrejmé, na základe akých skutočností žalovaná dospela k záveru, že by sa v prípade postupu žalobkyne a jej zamestnávateľa malo jednať o zneužívanie systému sociálneho poistenia. Žalovaná svoje úvahy založila len na skutočnosti, že ku zvýšeniu mzdy žalobkyne malo dôjsť v čase práceneschopnosti a materskej dovolenky žalobkyne a zo skutočnosti ohľadom konateľa, ktorým je Jaroslav Rovňan. Z obsahu administratívneho spisu nie je možné konštatovať existenciu akýchkoľvek ďalších listinných či iných dôkazov, ktoré by evokovali záver, že vo vzťahu medzi žalobkyňou ako zamestnancom a jej zamestnávateľom ARTCO, s.r.o. sa jednalo o výnimočnú situáciu týkajúcu sa zvýšenia mzdy výlučne žalobkyne. Správny orgán v rámci administratívneho konania nevykonal žiadne šetrenie, z ktorého by bolo možné konštatovať odlišný prístup zamestnávateľa ARTCO, s.r.o. vo vzťahu k žalobkyni a vo vzťahu k iným zamestnancom tejto obchodnej spoločnosti čo sa týka ich mzdového ohodnotenia. Pre záver správnych orgánov o zneužívaní systému sociálneho poistenia nemôže postačovať len úvaha správneho orgánu a odkaz na účel zákona, ale je potrebné, aby takáto úvaha bola podložená aj dostatočným zistením skutkového stavu. Podstatnou skutočnosťou je, že žalobkyňa splnila predpoklady na to, aby jej vznikol nárok na materské, čo v danom prípade nebolo spochybnené. Relevantnou bola otázka ustálenia vymeriavacieho základu pre výpočet výšky materského, vo vzťahu ku ktorej skutočnosti je obsahom administratívneho spisu Dohoda, z ktorej plynie výška vymeriavacieho základu v relevantnom období vo výške 1 600 eur mesačne. Správny orgán na tento doklad neprihliadal len z vyššie uvedených dôvodov, tvrdiac zneužívanie systému sociálneho poistenia. Takéto posúdenie podľa názoru správneho súdu nedáva účastníkovi konania jasnú a zrozumiteľnú odpoveď, prečo tento dôkaz nebol spôsobilý preukázať žalobkyňou tvrdenú výšku pravdepodobného vymeriavacieho základu,

5. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalovaná (ďalej aj ako „sťažovateľka“), a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 26Sa/1/2020-80 zo dňa 26.10.2021 zrušiť a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie.

6. Sťažovateľka uviedla, že pri preskúvaní prvostupňového rozhodnutia mala k dispozícii jednak listinné dôkazy a jednak dôkazy vyplývajúce z informácií získaných vlastnou činnosťou. Poukázala na odôvodnenie preskúvaného rozhodnutia a skonštatovala, že po komplexnom náhlade nemožno dospieť k inému záveru ako k takému, že konanie žalobkyne a jej zamestnávateľa ARTCO, s.r.o. nesie zreteľné znaky zneužívania systému sociálneho poistenia. Skutočnosť, že jediným konateľom obchodnej spoločnosti ARTCO, s.r.o. je Jaroslav Rovňan (manžel žalobkyne) uvedené len podporuje. Vo svojom rozhodnutí poukázala na účel materského obsiahnutý v § 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení a na potrebu rešpektovať pri výklade právnych noriem nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a prihliadať na základné princípy systému sociálneho poistenia. Krajský súd sa však týmito skutočnosťami nezaoberal, k aplikácii § 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení sa nevyjadril a neuviedol jeho citáciu. Sťažovateľka má za to, že, že krajský súd sa mal s týmito skutočnosťami

vysporiadať a mal zohľadniť aj právne názory Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 9Sžsk/109/2020, sp. zn. 9Sžsk/74/2020, sp. zn. 7Sžsk/52/20220, sp. zn. 9Sžsk/60/2020, sp. zn. 10 Sžso/3/2016). Sťažovateľka zdôraznila, že plnenie na základe neopodstatnene zvýšeného príjmu by bolo v rozpore s účelom zákona o sociálnom poistení a so základnými princípmi systému sociálneho poistenia.

7. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 17.12.2021. Navrhla kasačnú sťažnosť sťažovateľky zamietnuť a napadnutý rozsudok potvrdiť.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods.2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, je prípustná a podaná v zákonom stanovenej lehote, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), oboznámiac sa so súdnym spisom a administratívnym spisom a po vyhodnotení sťažnostných námietok zistil, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 SSP zamietol z nasledovných dôvodov:

9. Podľa § 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia (15.11.2019) nemocenské poistenie ako poistenie pre prípad straty alebo zníženia príjmu zo zárobkovej činnosti a na zabezpečenie príjmu v dôsledku dočasnej pracovnej neschopnosti, tehotenstva a materstva.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. a) cit. zákona výška nemocenskej dávky sa určuje z pravdepodobného denného vymeriavacieho základu, ak poistenec nemal v rozhodujúcom období uvedenom v § 54 vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie.

11. Podľa § 209 ods. 4 cit. zákona v odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

12. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil nasledovné: Žalobkyňa si nárok na materské a jeho výplatu uplatnila v Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina žiadosťou č. B1153933 z poistného vzťahu zamestnanca ARTCO s.r.o. zo dňa 24.07.2019. Zamestnávateľ mailom zo dňa 24.07.2019 oznámil prvostupňovému správne mu orgánu pravdepodobný vymeriavací základ za mesiac júl 2019 vo výške 1 600 eur brutto. Na základe vyžiadania správneho orgánu následne zamestnávateľ doložil do administratívneho spisu poslednú Dohodu o zmene pracovnej zmluvy žalobkyne zo dňa 20.12.2017, účinnú od 01.01.2018, ktorou sa mení dohodnutá mzda na 1 600 eur brutto. Ďalej sa v administratívnom spise o. i. nachádza: - prehľad o registrácií a prerušení poistenia žalobkyne od roku 2008 (dátum spracovania 07.02.2020); - prehľady platieb poistného od 01.01.2013 do 19.04.2015, od 05.07.2015 do 31.08.2015, od 11.11.2015 do 31.12.2015, od 01.01.2016 do 31.03.2016 a od 01.04.2016 do 24.07.2019 (všetky prehľady s dátumom spracovania dňa 10.02.2020); - prehľad vyplatených nemocenských dávok pred a po materskej v období od 21.07.2016 do 22.09.2016 a od 09.06.2017 do 07.06.2018 (oba prehľady zo dňa 11.02.2020); - prehľad vyplateného materského v období od 23.09.2016 do 08.06.2017 a od 25.07.2019 do 31.01.2020 (oba prehľady zo dňa 11.02.2020). Súčasťou administratívneho spisu je tiež: - kópia prvostupňového rozhodnutia o nároku žalobkyne na materské zo dňa 30.09.2016, ktorým jej bol priznaný nárok na materské od 23.09.2016, a to na základe informácií poskytnutých zamestnávateľom a evidovaných v informačnom systéme žalovanej; - kópia prvostupňového rozhodnutia o zvýšení materského za obdobie od 01.05.2017 zo dňa 09.06.2017 na čiastku 30,49867500 eur za deň; - kópie prvostupňových rozhodnutí o priznaní nároku na nemocenské zo dňa 08.09.2016 a zo dňa 11.07.2017.

13. Prvostupňový správny orgán prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 08.08.2019 priznal žalobkyni nárok na materské za obdobie od 25.07.2019 vo výške 30,49867500 Eur za deň. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobkyňa si nárok na materské a jeho výplatu uplatnila z poistného vzťahu zamestnanca ARTCO s.r.o.. Žalobkyni nárok na materské a jeho výplatu vznikol od 25.07.2019. Zamestnávateľ žalobkyne poskytol údaj o predpokladanom príjme vo výške 1 600 eur a zároveň bola Sociálnej

poistovní doručená fotokópia Dohody s dohodnutou mzdou za vykonanú prácu 1 600 eur brutto s účinnosťou od 01.01.2018. Konštatoval, že k reálnemu výkonu práce za dohodnutú mzdu nedošlo z dôvodu, že menovaná mala prerušené poistenie z titulu čerpania rodičovskej dovolenky od 09.06.2017 do 24.07.2019. Ďalej prvostupňový správny orgán uviedol s odvolaním sa na účel zákona pri výpočte materského, že neakceptuje predpokladaný príjem poskytnutý zamestnávateľom vo výške 1 600 eur. Konštatoval, že pri určení výšky materského vychádzal z denného vymeriavacieho základu použitého pri predchádzajúcom výpočte materského vo výške 30,49867500 eur za deň.

14. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa včas odvolanie, v ktorom namietala, priznanie nároku na materské podľa vymeriavacieho základu z predchádzajúcej materskej. Žalovaná tu preskúmaným rozhodnutím toto odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila. Žalovaná konštatovala, že k zvýšeniu mzdy žalobkyne na sumu 1 600 eur došlo od 01.01.2018 po viac ako 17-tich mesiacoch odvtedy, čo žalobkyňa mala u zamestnávateľa vymeriavací základ a mzda jej bola zvýšená o 28%. Z údajov v obchodnom registri vyplýva, že jediným konateľom zamestnávateľa žalobkyne je Jaroslav Rovňan. S prihliadnutím na tieto skutočnosti žalovaná vyhodnotila, že konanie žalobkyne a jej zamestnávateľa javí znaky zneužívania systému sociálneho poistenia. Žalovaná uviedla, že preto pobočka neakceptovala vyjadrenie mzdovej účtovníčky zamestnávateľa a predloženú Dohodu. Plnenie na základe neopodstatnene zvýšeného deklarovaného príjmu zamestnávateľom, ktorý žalobkyňa nikdy nedosahovala, by bolo v rozpore s účelom zákona a so základnými princípmi sociálneho poistenia, keď výška dávky má závisieť od výšky príjmu, z ktorého zúčastnená osoba platila poistné.

15. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobkyňa splnila zákonné podmienky nároku na materské a vznikol jej nárok na materské od 25.07.2019, ale v rozhodujúcom období roku 2018 nemala vymeriavací základ na platenie poistného na nemocenské poistenie, preto bolo potrebné výšku materského určiť z pravdepodobného denného vymeriavacieho základu. Spornými boli dôvody, pre ktoré prvostupňový správny orgán a následne žalovaná prijali záver, že pri určení denného vymeriavacieho základu nie je možné vychádzať zo zamestnávateľom predloženej Dohody, pretože konanie žalobkyne a jej zamestnávateľa „javí znaky zneužívania systému sociálneho poistenia“.

16. Dôvodom pre neakceptovanie Dohody zo strany prvostupňového správneho orgánu bol poukaz na účel zákona o sociálnom poistení. Kasačný súd uvádza, že hoci konanie pred prvostupňovým aj druhostupňovým správnym orgánom tvorí jeden celok a v záujme hospodárnosti konania nedostatok v dokazovaní prvostupňového správneho orgánu je možné konvalidovať doplnením dokazovania pred druhostupňovým správnym orgánom bez potreby zrušenia aj prvostupňového správneho rozhodnutia, neznamena to, že prvostupňový správny orgán môže na riadne odôvodnenie rozhodnutia rezignovať a odňať účastníkovi konania možnosť relevantne sa v odvolacom konaní brániť, keďže možnosť adekvátne reagovať námietkami na odôvodnenie rozhodnutia sa týmto presúva z odvolacieho konania až na konanie pred správnym súdom. Kasačný súd dodáva, že rovnako nie je postačujúce, ak odvolací správny orgán svoju správnu úvahu rozvádza až dodatočne, vo vyjadrení k žalobe, resp. až v samotnej kasačnej sťažnosti; týmto postupom nemožno zhojiť vady rozhodnutia spočívajúce v nedostatku dôvodov rozhodnutia, absenciu ktorých žalobkyňa vo svojej žalobe namietala.

17. Zatiaľ čo v odôvodnení prvostupňového správneho orgánu absentuje akákoľvek správna úvaha odôvodňujúca záver o neakceptovaní Dohody, žalovaná v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia doplnila opis relevantných skutočností, týkajúcich sa najmä priebehu dôb nemocenského poistenia žalobkyne, vymeriavacích základov, materského a nemocenských dávok poskytnutých žalobkyňi, avšak tieto skutočnosti nevyhodnotila samostatne ani vo vzájomnej súvislosti a ani v súvislosti s predloženou Dohodou. Žalovaná už raz o nároku na materské žalobkyne rozhodovala (nárok od 23.09.2016), mala k dispozícii údaje o dobe poistenia, o násobne nižších vymeriavacích základoch žalobkyne pred nástupom do pracovného pomeru u posledného zamestnávateľa a Protokol o výsledku kontroly odvodu na sociálne poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie u zamestnávateľa. Sťažovateľka v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia nezrejmla prečo, hoci sama nároky na materské a nemocenské v predchádzajúcom období priznala, svoj náhľad v súvislosti s predloženou Dohodou zmenila. Vo vzťahu k Dohode žalovaná síce konštatovala, že k zvýšeniu mzdy o 28% došlo po viac ako 17-tich mesiacoch odvtedy, čo žalobkyňa dosiahla vymeriavací základ, v

čase čerpania rodičovskej dovolenky, resp. práceneschopnosti a túto skutočnosť bez bližšieho odôvodnenia vyhodnotila ako neopodstatnene zvýšený deklarovaný príjem zamestnávateľom, ktorý by bol v rozpore s účelom zákona a princípmi systému sociálneho poistenia. Z odôvodnenia rozhodnutia však nevyplýva, ako žalovaná k záveru o neopodstatnenosti zvýšenia dospela a ani či odôvodnenosť tohto zvýšenia u zamestnávateľa overovala. Žalovaná tiež v odôvodnení neobjasnila vzťah žalobkyne a konateľa zamestnávateľa Jaroslava Rovňana. Hoci tento vzťah pričíta na ťarchu žalobkyne a vyhodnotila, že ich spoločné konanie javí znaky zneužívania systému sociálneho poistenia, z odôvodnenia rozhodnutia a ani z administratívneho spisu nie je zrejmé (okrem zjavnej zhody priezviska), prečo by mal zamestnávateľ mať záujem konať v prospech žalobkyne. V dôsledku vyššie uvedených pochybení žalovaná zaťažila svoje rozhodnutie vadami nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a nedostatočne zisteného skutkového stavu.

18. Neuniklo pozornosti kasačného súdu, že podklady, z ktorých žalovaná vo svojom rozhodnutí vychádzala a ktoré sú zrejme výstupom z informačného systému žalovanej, boli spracované až po podaní správnej žaloby žalobkyňou, t. j. v reálnom čase vydania rozhodnutí oboch správnych orgánov sa v administratívnom spise nenachádzali a žalobkyňa nemala ani teoretickú možnosť sa s ich obsahom oboznámiť. Okrem toho sa v administratívnom spise nenachádza „Protokol o výsledku kontroly odvodu na sociálne poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie“, ktorý mal byť do tohto spisu vložený ako príloha k dokumentu „Odstúpenie odvolania - P. S. - NP - materské“ zo dňa 23.08.2019. Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že administratívny spis žalobkyne nie je žurnalizovaný a zviazaný, dáva kasačný súd žalovanej do pozornosti judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/40/1997 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/1998 (cit. „pojmom spis správneho orgánu sa rozumie úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí“) a naň nadväzujúce početné rozhodnutia napr. 3Sžp/12/2011, 8Sžo/18/2011, 2Sžo/259/2008.

19. Pokiaľ sťažovateľka argumentuje, že po komplexnom náhľade nemožno dospieť k inému záveru než takému, že konanie žalobkyne a jej zamestnávateľa nesie zreteľné znaky zneužívania systému sociálneho zabezpečenia, kasačný súd konštatuje, že tento komplexný náhľad - správnu úvahu je potrebné v prvom rade vnieť do odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. Sťažovateľka argumentuje, že žalobkyňa neostala bez zabezpečenia príjmu, kasačný súd konštatuje, že hoci aj nižšia priznaná dávka môže spĺňať účel hmotného zabezpečenia, táto skutočnosť sama o sebe nie je dôvodom pre nepriznanie vyššej dávky, ak by na ňu mala žalobkyňa nárok.

20. K námietke sťažovateľky, že sa krajský súd nezaoberal jej poukazom na účel materského, princípy systému sociálneho poistenia a povinnosť vykladať právne normy podľa ich účelu, kasačný súd konštatuje, že sa jednalo o všeobecné konštatovania, ktoré krajský súd nemal dôvod preskúmavať. Pokiaľ sťažovateľka namieta, že krajský súd mal zohľadniť aj právne názory týkajúce sa účelovosti konania a teleologického výkladu právnych noriem, vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kasačný súd uvádza, že v konaní sp. zn. 9Sžsk/109/2020, sp. zn. 9Sžsk/74/2020 a sp. zn. 10 Sžo/3/2016 bola posudzovaná otázka trvania, resp. nepretržitosti nemocenského poistenia v situácii, keď žalobkyňa po skončení jedného pracovného pomeru pokračovala v novom pracovnom pomere u toho istého zamestnávateľa. Vo veci sp. zn. 7Sžsk/52/2020 a sp. zn. 9Sžsk/60/2020 bola skúmaná otázka skutočného prevzatia dieťaťa do starostlivosti iným poistencom. Vo všetkých uvedených konaniach, na rozdiel od tu prejednávanej veci, vychádzal správny orgán z dostatočne zisteného skutkového stavu a kasačný súd nezistil ani vady odôvodnenia, preto kasačný súd vyhodnotil aj túto námietku sťažovateľky ako nedôvodnú.

21. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľky a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol. V ďalšom konaní správny orgán doplní dokazovanie v naznačenom smere, opakovane vyhodnotí skutkový stav veci a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby z odôvodnenia bola zrejmá jeho správna úvaha, na základe ktorej dospel k právnomu záveru prezentovanému v jeho novom rozhodnutí.

22. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalobkyni bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobkyňa bola kasačnom konaní úspešná, pretože kasačná sťažnosť žalovanej bola zamietnutá a má preto právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v plnom rozsahu.

23. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.